

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 12. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-370/11)

(2011/C 290/02)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 36 og 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det har opretholdt regler, hvorefter værditilvækst opnået, når investeringsinstitutter uden tilladelse i henhold til direktiv 85/611/EØF⁽¹⁾ tilbagekøber egne andele, ikke er skattepligtig, når disse investeringsinstitutter er etableret i Belgien, mens sådan værditilvækst er skattepligtig, når investeringsinstitutter, der er etableret i Norge eller Island, tilbagekøber egne andele.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at de omhandlede nationale bestemmelser afholder personer, der er hjemmehørende i Belgien, fra at investere i investeringsinstitutter, der er etableret i Norge eller Island, da værditilvækst ved sidstnævnte institutters tilkøb af egne andele ikke indrømmes den skattefritagelse, som finder anvendelse på værditilvæksten, når investeringsinstitutter, der er etableret i Belgien, tilbagekøber egne andele.

Kommissionen har gjort gældende, at en sådan forskelsbehandling begrænser de frie kapitalbevægelser, der er sikret ved EØS-aftalens artikel 40. Den udgør ligeledes en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser, hvilket udgør en tilsidesættelse af EØS-aftalens artikel 36.

Kommissionen har som svar på de belgiske myndigheders indsigelser for det første anført, at den sondring, som den belgiske lovgiver foretager inden for kategorien investeringsinstitutter etableret i Den Europæiske Union, dvs. i forhold til, om de har tilladelse i henhold til direktiv 85/611/EØF, ikke er genstand for nærværende sag. Kommissionen har for det andet og tredje bestridt argumentationen om, at de ovenfor omhandlede foranstaltninger er begrundet i hensynet til en effektiv skattekontrol eller i manglende ordninger for udveksling af oplysninger. Kommissionen har i denne forbindelse konstateret, at Belgien, Norge og Island har ratificeret konventionen om administrativ bistand på skatteområdet, der er udarbejdet under ledelse af OECD og Europarådet, og at dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er indgået mellem Belgien og henholdsvis Norge og Island, fastsætter ordninger til udveksling af oplysninger mellem disse lande.

(¹) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20.12.1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 18. juli 2011 — International Bingo Technology, S.A. mod Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Sag C-377/11)

(2011/C 290/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: International Bingo Technology, S.A

Sagsøgt: Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør det forhold, at bingospillerne indbetaler den del af bingopladerens pris, som vedrører gevinsterne, et reelt forbrug af varer og tjenesteydelser, med den virkning at disse skal medtages i momsgrundlaget?
- 2) Skal sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 17, stk. 5, og artikel 19, stk. 1 (¹), fortolkes således, at der med disse artikler indføres en sådan harmoniseringsgrad, at de er til hinder for, at de enkelte medlemsstater kan operere med andre løsninger i national lovgivning eller retspraksis, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der i momsgrundlaget skal medregnes den del af bingopladerens pris, som skal anvendes til udbetaling af gevinster, med den virkning, at der skal foretages en regulering af nævneren i forbindelse med beregningen af pro rata-satsen?
- 3) Skal sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 17, stk. 5, og artikel 19, stk. 1, fortolkes således, at disse artikler er til hinder for en national retspraksis, hvorefter der i momsgrundlaget for så vidt angår bingospil medregnes de beløb, som svarer til gevinsternes størrelse, og som de forskellige spillere indbetaler i forbindelse med deres køb af bingoplader, med den virkning, at de skal medtages i nævneren i forbindelse med beregningen af pro rata-satsen?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 18. juli 2011 — Manuel Mesa Bertrán y Cristina Farrán Morenilla mod Novacaixagalicia

(Sag C-381/11)

(2011/C 290/04)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Manuel Mesa Bertrán og Cristina Farrán Morenilla

Sagsøgt: Novacaixagalicia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis et kreditinstitut tilbyder en kunde, med hvilken det forinden har indgået en kontrakt om optagelse af et boliglån, en swap-aftale for at dække risikoen for udsving i renten på det pågældende lån, er der så tale om investeringsrådgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39 (¹)?

- 2) Medfører den omstændighed, at egnethedstesten for private investorer i direktivets artikel 19, stk. 4, ikke foretages, at den aftale om finansiel rente-swap, der er indgået mellem den pågældende investor og det rådgivende kreditinstitut, skal anses for en nullitet?
- 3) Såfremt den ovennævnte ydelse ikke anses for investeringsrådgivning, medfører den omstændighed alene, at der erhverves et komplekst finansielt instrument såsom en rente-swap uden at den hensigtsmæssighedstest, der er omhandlet i direktivets artikel 19, stk. 5, udføres af grunde, der kan tilskrives kreditinstituttet, at den aftale om erhvervelse heraf, der er indgået med kreditinstituttet selv, skal anses for en nullitet?
- 4) Udgør den omstændighed alene, at et kreditinstitut tilbyder et komplekst finansielt instrument, der er forbundet med et boliglån, jf. direktivets artikel 19, stk. 9, en tilstrækkelig grund til at udelukke opfyldelse af forpligtelsen til at udføre den egnetheds- og hensigtsmæssighedstest, som i henhold til direktivets artikel 19 skal foretages i relation til en privat investor?
- 5) Er det for at udelukke opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i direktivets artikel 19, nødvendigt, at det finansielle produkt, som det udbudte finansielle instrument er forbundet med, er underlagt retlige standarder om beskyttelse af investorerne, der kan sammenlignes med dem, der er foreskrevet i direktivet?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 19. juli 2011 — Isabel Elbal Moreno mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sag C-385/11)

(2011/C 290/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabel Elbal Moreno

Sagsøgte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)